

— i alt Fald jeg for mit Vedkommende —, nemlig at Forpagterne vilde blive særlig haardt ramt af den ekstraordinært høje Kapitelstakst, der vilde komme i Aar, fordi deres Afgifter er saa forholdsvis store, og dernæst at Tiendeydere, som ikke havde faaet deres Tiende afløst, vilde blive ramt haardt, og dette vilde føles særlig uretfærdigt, fordi de havde haft Grund til at vente, at de allerede for 6—7 Aar siden vilde have haft Afløsningen i Orden og den aarlige Afgift derved være blevet betydeligt mindre. De Ændringer, hvorom der nu her foreligger Forslag fra det samlede Udvalg, tager blandt andet ogsaa i nogen Grad Sigte paa en Afhjælpning af de to omtalte Mangler, idet de Lempelser, som i Aar vil fremkomme gennem den Gennemsnitskapitelstakst, som nu skal fastsættes, ogsaa vil komme Forpagterne til gode, og det i den nye § 4, som omhandler Tiendeyderne, bestemmes, at Statskassen refunderer de Tiendeydere, hvis Tiende ikke er afløst, de $\frac{7}{25}$ af deres aarlige Ydelse. Man kunde der være gaaet en anden Vej, som jeg for øvrigt mener, vi burde være gaaet tidligere, saaledes som jeg omtalte ved første Behandling, nemlig at give et Tillæg til Loven af 1903 om, at de senere Tiendeafløsninger ikke skulde falde Tiendeyderne til Last, men at disse kun skulde betale efter den Afløsningskapitelstakst, som fremkom efter Loven af 1903, saa at Tiendeyderne havde maattet give Afkald paa den forøgede Indtægt, som de har haft i de forløbne Aar. Jeg mener, at der ikke vilde være sket dem nogen Uret derved, da de alle maatte være forberedte paa, at denne forøgede Indtægt vilde falde bort fra 1908. Det er imidlertid ikke sket, og Udvalget har heller ikke ment, at det ved sine Ændringsforslag burde gaa den Vej til lade Tiendeyderne give Afkald paa den forøgede Ydelse, som den aarlige Kapiteltakst giver fremfor Afløsningskapiteltaksten efter Loven af 1903, men det foreslaas, at Staten allerede nu træder til for disse Tiendeyderes Vedkommende, der ikke har faaet deres Tiende afløst. Jeg er imidlertid ikke rigtig klar over, om Omfanget af dette Tilskud fra Statens Side fremgaar tydeligt af det foreliggende Ændringsforslag. Jeg synes, det fremgik af den ærede Ordførers Udtalelse, at Bestemmelsen skulde gælde ogsaa for de Tiendeydere, som faar deres Tiende afløst nu fra 1. Januar. Efter Ordlyden af Ændringsforslaget vil Tiendeydere, hvis Tiende ikke er afløst efter Loven af 15. Maj 1903, indtil Afløsning finder Sted, faa de $\frac{7}{25}$ af deres

aarlige Ydelse efter Regelen i nævnte Lov refunderet af Statskassen. Men jeg gaar da ud fra, at det har været Meningen med denne Bestemmelse, at den ogsaa skulde gælde for de Tiendeydere, hvis Tiender er afløst fra 1. Januar i Aar, da de netop i Aar faar en ekstra stor Udgift; de skal jo, selv om det formelt hedder sig, at de faar deres Tiende afløst fra 1. Januar, dog betale Tienden for 1914, altsaa efter den selv med de nu foreslaaede Ændringer forholdsvis høje Kapitelstakst; de skal betale deres fulde Tiende i Aar, samtidig med at de hen paa Sommeren igen skal betale den efter Afløsningen. De faar altsaa en dobbelt Udgift i det samme Aar; det faar alle Tiendeydere i Afløsningsaaret, men det bliver saa meget føleligere i Aar efter de høje Kornpriser og den deraf følgende til Dels høje Kapitelstakst. Jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke ogsaa er hans Mening, at Lovforslaget skal forstaas saaledes, at alle de Tiendeydere, som maa betale Tiende i Aar efter Kapiteltaksten for 1914, altsaa ogsaa de, om hvem det formelt hedder, at de har faaet deres Tiende afløst fra 1. Januar, falder ind under Lovforslagets Bestemmelser og alle faar de $\frac{7}{25}$ af den betalte Tiende fra 1914 refunderet af Statskassen. Efter Lovforslagets Bestemmelser bliver det Reglerne i Tiendeloven, der kommer til Anvendelse. Jeg vilde have fundet det rimeligere, om det for indeværende Aars Vedkommende var blevet en saa stor Procentdel af den Tiende, der vitterlig ydes; Yderne faar altsaa ikke de $\frac{7}{25}$ godtgjort i det Beløb, de maa betale, fordi det Beløb er saa meget større end Afløsningskapiteltaksten for Tienden; det bliver altsaa en større Ydelse, de kommer til at betale. Men der er maaske ikke noget ved det at gøre. Jeg ønsker imidlertid, at den højtærede Landbrugsminister vil sige, om han gaar ind paa denne Betragtning; thi ellers finder jeg, det vil være nødvendigt, at der inden tredje Behandling stilles Ændringsforslag for at tydeliggøre Regelen. Jeg er sikker paa, at det har været Udvalgets Mening og vistnok ogsaa er Tingets Medlemmers Mening, at Regelen skal forstaas saaledes, som jeg her har udviklet.

G. Fog-Petersen: Som Repræsentant for en af de Kredse, der har de største Ydelser til svare baade med Hensyn til den afløste Tiende og med Hensyn til den Tiende, der endnu ikke er afløst, vil jeg benytte Lejligheden til at udtale min Til-